

Esa Lalli

Kielioppi arabian kielestä

عيس آتس لالي

Esa Aatos Lalli

النحو والصرف

عن لغة العربية

an-naHw wa aS-Sarf

°an lugha al-°arabiiya.

Kielioppi

Arabian kielestä.

كتاب الاول

Kitaab al-auwal

Ensimmäinen kirja

Kielioppi ja sanastot Arabian kielestä sarjan 1 osa

© 2011 Esa Lalli

Kustantaja: Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-498-622-9

Toinen korjattu painos.

Esipuhe

Yleensä arabimaissa tulee ymmärretyksi aivan hyvin englannin tai ranskan kielellä. Miksi sitten opetellakkaan arabiaa? Emme ne kaikki osaa vieraita kieliä. Samoin arabimaissa on "kielitaidottomia" jotka eivät osaa muuta kuin arabiaa. Heilläkin voi olla meille jotain kerrottavaa.

Kun opiskelemme arabiankieltä, ei riitä, että opiskelemme vain "irtosanoja", vaan meidän tulee opiskella myös siinä ohessa arabien, lähinnä muslimien ajatus ja arvomaailmaa. Koska tietoni ovat kovin puutteelliset silläkin alueella, niin en rohkene esittää omia väittämiäni, joten teidän täytyy hankkia tietonne muista lähteistä, olemalla kiinnostunut kaikesta arabikulttuuriin liittyvistä tavoista ja historiasta, historiasta siksi, että nykypäivä heijastuu historian taustaa vasten. Onhan kaikissa kielissä, kaikilla sanoilla aina oma historiansa ja niiden historiallinen merkitys vaikuttaa myös modernin kielen sanoissa, (Myös populari-soituneissa sanoissa.)

Arabiankielen tutkimiseksi ja opettamiseksi on kehitetty kaksi vähän toisistaan poikkeavaa klassisen kielen luokitus järjestelmää: Ensimmäinen on länsimainen kategorisointi, joka jakautuu Englantilaiseen ja Saksalaiseen koulukuntaan (mahdollisesti myös Ranskalaisilla on omansa).

Englantilainen koulukunta tarkastelee ja vertailee arabian kieltä englanninkielen rakenteisiin. Samoin Saksalainen koulukunta tutkii arabiankieltä saksankielen rakenteisiin verraten.

Toinen luokitusjärjestelmä on arabialaisten grammatikkojen kehittämä arabiankielen luokitusjärjestelmä, jolla selitetään myös puhekieltä.

Tässä kirjassa pyrin selittämään grammatikkojen luokitusjärjestelmää siinä määrin kuin olen voinut tajuta sen keskeisintä antia, ehkä selitykseni poikkeavat jonkin verran myös grammatikkojen selityksistä, joista olen pyrkinyt itse "säveltämään" oman kieliopillisen teoriani peilaten sitä suomenkielen rakenteisiin ja kielioppiin, ja siten pyrkinyt saamaan arabiankielen meille helpommin tajuttavaan muotoon.

Kiitokset:

Mennessäni Saudi-Arabiaan vuonna 1976 työhön kahdeksi vuodeksi, niin en osannut kuin muutaman sanan englantia enkä yhtään sanaa arabiaa, - joten tilanne oli jotenkin "mielenkiintoinen".

Tässä minulla onkin mainio tilaisuus kiittää silloista työnantajaani ja kaikkia suomalaisia työtovereitani ja heidän perheen jäseniään, jotka ottivat minut kuin "omaksi pojaksi". Kiitän myös saudeja, jemenejä, somaleja ja ainokaista etiopialaista hyvästä yhteistyöstä, opastuksesta ja yhteenkuuluminen tunteesta.

Kielitaidottomana asioiden hoitaminen on vaikeaa, joten ainoa käytettävissä ollut mahdollisuuteni oli oppia sen verran arabiaa, että vähitellen opin yksinkertaiset, sinänsä tärkeät asiani toimittamaan itsenäisesti, ilman toisten jatkuvaa avustamista, jota aina tarvitessani sain.

Tästä myönteisestä ja muistorikkaasta kokemuksesta jäi pieni kipinä kytemään arabiankielen ja kulttuurin rikkauksien tutkimiseen, jonka seurauksena on oheinen kirjasarja, jonka ensimmäinen osa on tässä. Seuraava osa "Verbit Arabian kielestä" on nyt myös myynnissä. Seuraavat kaksi osaa sisältävät: "Arabia - Suomi yleissanaston". Valmisteilla on myös erikoissanastot elämän eri aloilta, kuten pankki, posti, talous, terveys ja anatomia, sähkö, urheilu, ruoka ja elintarvikkeet ja niin edelleen.

Kuitenkin, ennen kaikkea, kiitän Allahia, koska minulle tuli siellä tunne, että olen Allahin suojeluksessa, koska minulle ei sattunut siellä mitään vakavampaa, - ainoastaan muutamia "läheltä piti" tilanteita ja pienetkin kommellukset päättyivät onnellisesti. Esim. Erään kerran ajellessani autollani sivukadulla, vastaan tuli kaksi suurta kuorma-autoa rinnakkain, aivan selvästi ne olivat ajamassa kilpaa keskenään. Aivan viime hetkellä onnistuin ohjaamaan auton jalkakäytävälle ja siten pelastuin. Siinäkin on syytä kiittää Allahia monta kertaa; الحمد لله al-Hamdu liLLaah, al-Hamdu liLLaah, al-Hamdu liLLaah. (aina kolme kertaa.). (joskus kuulee myös muodon; al-ham*dilla).

Loviisa 26.9.2011. Esa Lalli.

كتاب الاول

kitaab al-auwal. Ensimmäinen kirja.

Arabialaiset kirjoitusmerkit:

ألفباء ؛ أبجد alifbaa* / abjad aakkoset:

Suomenkieli on siitä ihana kieli, että kirjoitetuista sanoista näkee heti kuinka ne lausutaan, – vai näkeekö? Tarkastelkaamme suomenkielen pientä osa-aluetta, katko- äännettä. Esim Lauseessa: ”ei saa ottaa”, saa sanan lopussa ääni hetkeksi katkeaa. Tätä pientä äänen katkeamaa ei kylläkään kirjakielessämme merkitä nykyään näkyviin, vaikka se voidaan lukea suomenkielen äänteisiin. Sillä on selvä konsonantin funktio. Se on lieene jäänne muinaisesta k konsonantista, joka on ollut preesensin tunnus. Nykyisin vokaaliin päättyvä sana jossa on katko on oikeastaan vieläkin lopputavultaan umpitavu.

Katkoäänne eli katko voidaan merkitä tällä ´ pienellä ylämerkillä. Katko kuuluu silloin kun sana päättyy vokaaliin ja seuraava sana alkaa vokaalilla, selvimmin yhdyssanoissa. Esim. sade´aamu, anna´olla, jne. Jos seuraava sana alkaa konsonantilla on katkonvastikkeena sama konsonantti (puhekielessä), esim. tuleppois, alammennä, jne. Puhekielessä ilmenevä äänne on siis katkonvastike. (assimilaatio eli samankaltaistumista, mukautumista). Jos katko merkitään näkyviin kirjoitukseen, niin silloin katkonvastike jää ääntymättä. Esim. tule´pois, ala´mennä, jne.

Myös arabiankielessä on korostuneen tärkeässä asemassa sama katko äänne, sen nimenä on hamza, joka myös merkitään samalla ´ ylämerkillä, mutta joissakin lähteissä se on merkitty * asteriksilla eli pienellä ylä tähdellä. Sitä minäkin pyrin käyttämään, koska se on selvempi ja korostaa paremmin hamzan konsonantti statusta.

Myös arabiankielen kirjoituksessa jätetään hyvin usein hamza kirjoittamatta näkyviin. Arabian kielessä on kaksi erilaista katkoäännettä, soinniton ja soinnillinen: hamza ja ʿain, niiden erot tutkimme hetken kuluttua.

Minulle on tullut joskus mielikuva, että myös arabiankielessä olisi kuultavissa katkonvastike, esim. sanapari رقة دولا ب كاو تشوك ”ruqʿa duulaab kautshuuk” renkaan paikka kumi, kuulostaa minun korvissani aivan kuin ”ruqaddulaab”, mutta en ole voinut asiaa mitenkään tarkistaa.

Kuitenkin sanat: في مكان ما fii makaan-in maa äännetään fii makaanimmaa on jossakin paikassa, samoin:

إلى تسوية ما ilaa taswiyatin maa jostakin laadusta, äännetään: ilaa taswiyatimmaa.

Olen havainnut saman ilmiön muutamissa muissakin sanoissa. Tälle tulkinnalle en ole kuitenkaan löytänyt mitään vahvistusta muista kirjallisista lähteistä.

Arabiankieliset sanat kirjoitetaan ja luetaan oikealta vasemmalle. Se on kursivia kalligrafista ”kaunokirjoitusta”, joka on parhaimmillaan taidelaji.

Kirjainmuotoja on monenlaisia, länsimaiden standardoimat kirjoitusmerkit on nimetty fonteiksi, (tässä kirjassa käytän pääasiassa Arial fonteja), kun taas arabien omat kalliiraafiset kirjoitusmerkit (joita piirretään kynällä) ovat siinä määrin koristeelliset ja taiteelliset, etten niitä sanoisikaan fonteiksi, koska se tuntuu jotenkin vieraalta. Mielestäni parempi nimi on:

حرف, حروف, ا حروف Harf, monikossa Huruuf tai aHruf, se merkitsee kirjainta tai pientä osasta eli partikkelia. Siitä johdettu sana حرفية Harfiya merkitsee: tarkkaa, kirjaimellista, kirjaimin ilmaistua.

ابجد abjad aakkonen; ابجدي abjadii aakkosellinen, ابجدي ات abjadiiyaat (mon.) alkeisasiat, yksinkertaiset totuudet;

الحرف الابجدية al-Harf al-abjadiya aakkoston kirjain, aakkonen,

الحروف الابجدية al-Huruuf al-abjadiya aakkoston kirjaimet, aakkoset,

الحرف العربي al-Harf al-‘arabii Arabialainen kirjaisin tyyppi,

حرف جـ؛ حرف الجـ Harf jarr / Harf al-khadh prepositio, etusana,

حرفا بحرف Harfan bi-Harfin sanasta sanaan, sanatarkasti,

Osa fonteistakin poikkeaa tässä kirjassa käyttämistäni muodoista, esim.

حرفا بحرف (valitettavasti kirjoittimessani ei ole kovin erikoisia fonteja), joten nekin saattavat olla aivan vieraan tuntuksia. Lisäksi on esim. Persia, Urdun kielen: گ , گ , Lahnda: گ , Pashton: ن, Sindhi: ر, Turkin: ص, Berber: ك, Uighur, Kazakhtan, vanha Malayi: ن, ن, vanha Hausa: ظ, jne. fonteja, jotka muistuttavat arabiankielen kirjaimia, olematta silti niitä, joten joudumme joskus selvittämään onko kirjoitettu sana lainkaan arabiaa. Arabiankieltä ei voi kirjoittaa pelkästään isoilla ”tikkukirjaimilla”. Kun suomenkieliset erisnimet ja lauseet aloitetaan aina isolla kirjaimella, niin arabiankielessä ”isot” ovatkin viimeisinä.

Latinalaisin kirjaimin kirjoitetuissa arabiankielen sanoissa saattaa ”isokirjain” olla missä kohdassa tahansa, koska niissä ”isot” edustavatkin eri kirjainta kuin ”pienet”.

Kirjoitettaessa arabialaisia kirjoitusmerkkejä, niin ne kirjoitetaan yhteen toisiinsa, osa kirjaimista kummaltakin puolelta, osa vain toiselta. Esim.

الف alif voi liittyä vain sen oikealla puolella olevaan kirjaimeen, mutta ei vasemmalla puolella olevaan, tai se voi olla irrallinen ilman sidosta. Tämän asiantilan havainnollistamiseksi kirjoitan laajennusmerkin taTwil:in, — تطويل se on viiva jolla kirjoitusta voi laajentaa — ٲٲ, huomaa että alfin vasemmalla puolella on selvä rako taTwiliin nähden.

Esim. أنا anaa minä, (sen kuulee toisinaan äännettävän ”änä”, esim. Syyriassa). Tai esim. konsonantti h voidaan kirjoittaa yhteen kummaltakin puolelta, edellyttäen, että myös viereiset kirjat voivat liittyä siihen. Näin tarvitaan useamman näköisiä fontteja, mutta ne kirjoittuvat kuitenkin onneksi samasta tietojenkäsittely koneen näppäimestä, (taTwil:in avustamana.)

1) ه aloitusfontti, joka voi liittyä vain sen vasemmalla puolella olevaan toiseen kirjaimeen.

2) ه sanan sisäinen fontti, joka voi liittyä molemmin puolin toisiin kirjaimiin.

3) ه sanan loppufontti, joka voi liittyä vain sen oikealla puolella olevaan toiseen kirjaimeen.

4) ٲ sitten on vielä yksi muoto, sananloppuiseksi ”isoksi kirjaimeksi”, joka jää irralliseksi, ilman sidosta muihin kirjaimiin.

Tavallisesti lyhyitä vokaaleja ei merkitä näkyviin lainkaan, joten sanojen vokaalisointi on tunnettava, jotta sen pystyisi lukemaan. Siksi opiskelemmekin ne ensimmäisiksi. Kirjoitamme niitä esim. liitutauluun reilun kokoisina. Toinen tärkeä tavoitteemme on, että opimme myös itse käsin kirjoittamaan arabiaksi, siksi kirjoitus harjoitukset ovat tärkeitä suorittaa.

Lyhyet vokaalit voidaan kirjoittaa näkyviin sen konsonantin kohdalle / päälle (a,u), tai alle (i) jota vokaali seuraa. Ne ovat:

فتحة fatHa ˆ a

ضمة dhamma ˆ u

ضم dhamm vokaali u,

كسرة kasra ˆ i

سكونٌ sukuun hiljaisuus °, kirjoitetaan vokaalittoman konsonantin jälkeen. Kahdennusmerkki shadda شدة ˆ kaksinkertaistaa konsonantin, jos sitä seuraa a tai u vokaali niin se kirjoittuu shaddan päälle, mutta i kirjoittuu alle:

Usein näkee kirjoituksia joissa nämä kaikki lisämerkit ovat jääneet kirjoittamatta, sellaistaakin kirjoitusta meidän tulisi oppia lukemaan!

Jos arabiankielisen sanan ensimmäinen kirjain on الف alif ا ja jos siinä ei ole minkäänlaista lisämerkkiä päällä eikä alla, niin silloin se voi olla mikä vokaali tahansa, mutta jos se halutaan tarkentaa a:si, niin silloin sen päälle kirjoitetaan همزة hamza ء ja lyhyen a vokaalin merkki fatHa, jolloin saadaan ا = a, tai kirjoitetaan dhamma, ا jolloin se on u, (en onnistu kirjoittamaan fatHa:a eikä dhamma:a, koska ne sotkeutuvat hamzan kanssa, koska rivinäli on liian pieni. Jos suurentaa riviväliä, niin kirjan sivumäärä kasvaa kohtuuttoman suureksi. Mutta, toisaalta, ei sillä ole väliä, koska yleensä fatHa ja dhamma jää kirjoittamatta, painetaan vain sitä näppäintä jossa hamza on valmiina alif:in päällä.) Mutta jos الف alif halutaan tarkentaa i:si, niin silloin riittää kun painaa näppäintä jossa on hamza alif:in alla, ا jolloin se on riittävän yksiselitteinen i, joten ei tarvitse kirjoittaa enää kasraa!

a u i

أَب *ab isä, أُم *um äiti, ابن *ibn poika.

Lisä esimerkkejä:

أَجْرُ *ajr palkkio, أُنْسُ *uns nauru, إِنْسُ *ins inhimillinen.

Tästä huomaamme, että kaikissa lyhyellä vokaalilla alkavissa sanoissa on aina alkuhamza, vaikka sekin yleensä jää kirjoittamatta näkyviin, mutta se on siinä! hamza on kirjaimiston ensimmäinen konsonantti. hamza ilmaisee kurkunpään katkoäännettä, (soinnitonta katkoa).

Sanan alkuisena se usein kirjoitetaan alif:in yhteyteen, sanan sisällä tai lopussa sen kannattajana voi olla joko alif, esim.

رَأْسُ مال ra*smaal pää-oma, tai y esim.

طائرة Taa*ira lentokone, Huomaa sanan sisällä oleva y+hamza, se kirjoitetaan ئُ merkillä, joka on hamzalla varustettu y konsonantti, jossa ei ole pisteitä alla, se ääntyy lyhyenä i-vokaalina.

Toinen on و w, jossa on hamza w:n päällä. Esim. تَارُوس tara**us johto, ohjaaminen, valvonta; puheenjohtaja, jne. hamza voi olla myös pelkästään viivalla, ء jolloin se on vokaaliton. Tätä katkona ääntyvää hamzaa nimitetään katkohamzaksi,

أَدْوَاء ad-dawaa* lääke. أَلْنَسَاء an-nisaa* naisille.

Toisinaan näkee sanoja joiden lopussa on alif ja sen päällä hamza, esim. جزأ jaza*a sisältyi, sisältyy (a), (verbi). Tässä hamza on kolmas konsonantti, joten tämäkin on kolmekonsonanttinen sana. (hamza verbeille tyypillinen kirjoitus tapa). Mutta myös nomineissa se esiintyy, esim.

امرء, المرء imra* (+ al-artikkeli) al-mar* mies, persoona, henkilö,
 امرأة, المرأة imra*a (+ al-artikkeli), al-mar*a nainen; vaimo.

Eräissä murteissa hamza korvaa q äänteen, esim. taqriiban / ta*riiban, mutta pyrin säilyttämään q äänteen jos se on alkujaan sanaan kuulunut. Samoin hamza voi olla muutamissa sanoissa vaihtoehtona y konsonantille, esim. mal*aan / malyaan täynnä / täyteen!

Eräissä lähteissä hamza on merkitty tavuviivalla, hamza opastaakin oikeaan tavutukseen, esim. is*al / is-al.

Jos sanan tai katkon jälkeisen tavun ensimmäinen kirjain on pitkä aa vokaali, niin se kirjoitetaan siten, että alif:in päälle kirjoitetaan

مدة madda ~ آ esim.

آن aan aika, الآن al- aan nyt. آمن aaman uskova. Maddaa ei kirjoiteta muiden konsonanttien yhteyteen.

Sanan keskellä oleva alif on myös pitkä aa vokaali, se voidaan kirjoittaa joko pelkkänä alifina tai siihen voidaan lisätä katkon jälkeen madda, esim.

القرءآن al-qur*aanu Koraani. Se voidaan kirjoittaa myös ilman näkyvää hamzaa: القرآن الكريم al-qur*aan al-kariim Koraani.

Sanan lopussa oleva pitkä -aa vokaali kirjoitetaan toisinaan alifilla, Esim. دوا davaa lääke. فنلندا finlandaa Suomi.

Tai se kirjoitetaan eräissä sanoissa alifmaskuralla, se on saman näköinen kuin y, mutta siinä ei ole pisteitä alla, ى esim.

مستشفى mustashfaa sairaala

Yksikössä oleva sana "ole hyvä" tafadhdhal kirjoitetaan: تفضل sen monikkomuoto:

تفضلوا tafadhdhaluu olkaa hyvät. Miksi siihen kirjoitetaan äänetön alif loppuun?

On olemassa myös poikkeuksellisia sanoja joissa äännettäessä kuuluu pitkä aa vokaali sanan sisällä, vaikka sitä ei kirjoiteta näkyviin. Esim.

لكن laakin / wa laakin mutta. Tosin laakin sana voidaan kirjoittaa myös niin, että pitkä aa:kin kirjoitetaan näkyviin alifilla لاكن,

هذا haathaa / haatha tämä. ذلك thaalika tuo, tuo yksi, jne.

Eräiden sanojen loppuun kirjoitetaan joko fatHatan, se on kuin kaksi fatHaa päällekkäin " tai dhammatan: " tai kasratan: esim. ُ

رَجُلٌ rajul-un mies (nominatiivi). حالة الرفع Haala aR-Raf^e nominatiivi,
حالة المضاف اليه Haala al-mudhaaf alaiha genetiivi,

حالة النصب Haala an-naSb Akkusatiivi.

Akkusatiivin merkinä on fatHatan ʿan se kirjoitetaan alifin tai alif-maskuran päälle. alif / alif-maskura on itsessään äänetön, se toimii vain fatHatanin kannattajana.

rajul-an mies (akkusatiivi).

أذى athan vahinko, vaurio; harmi. Kuitenkin käytännön kirjoituksessa saatetaan jättää fatHatankin kirjoittamatta, mutta siitä huolimatta meidän on opittava sellaisetkin sanat lukemaan oikein. esim. شُكْرًا shukr-an kiitos.

Koska arabiankielen kirjoituksessa saatetaan jättää yleensä vokaalimerkit kirjoittamatta, niin en tiedä onko edellä olevassa shukran sanassa kirjoitusvirhe, vai ei. (siinä pitäisi olla lopussa fatHatan). Tämä selittää osan alif:iin päättyvistä sanoista.

Yleensäkin on aika vaikeaa tietää missä menee oikeinkirjoituksen ja kirjoitusvirheen raja, yritän vain sopeutua tilanteeseen.

Esim. بابٍ baab-in (joku) ovi.

الباب al-baab (tunnettu / määrätty) ovi.

Jos sana alkaa lyhyellä vokaalilla ja jos siihen tulee al-artikkeli, niin silloin kirjoitetaankin näin: al+a الأ, esim.

الأمير al-amiir prinssi. A,

الأستاذ al-ustaath professori. U,

الإنسان al-insaan ihminen. I,

أميرة amiira prinsessa.

Etunimet; سَمِيرَة, سَمِير samiiir ja samiira(f). (samiir tarkoittaa keskustelukumppania; huvittajaa, hauskuttajaa, jne, samiira on tietenkin sitten vastaavasti feminiini muoto.).

Jos sana alkaakin pitkällä aa-vokaalilla + al-artikkelilla, niin silloin kirjoitetaan: آلة, esim. الآلة al-aala(h) kone / laite.

بَيْت الآلات bait al-aalaat konehuone (koneiden talo). Tai:

غرفة الآلات ghurfa al-aalaat konehuone.

Arabiankielessä on kahdenlaisia konsonantteja, osa on "kuu kirjaimia" ja osa on "aurinkokirjaimia".

الحروف الشمسية al-Huruuf ash-shamsiyya Aurinkokirjaimet:

ت t, ث th, د d, ذ dh, ر r, ز z, س s, ش sh, ص S, ض dh, ط T, ظ Z, ل l, ن n.

Loput ovat kuukirjaimia. الحروف القمرية al-Huruuf al-qamariyya.

Jos sana alkaa jollakin aurinkokirjaimella, niin silloin tapahtuu assimilaatioksi nimetty ilmiö, artikkelin l sulautuu aurinkokirjaimeen. Kirjoituksessa assimilaatio ilmaistaan kirjoittamalla kahdennusmerkki " shadda ensimmäisen konsonantin kohdalle ja poistamalla assimiloituneen l- kohdalta sukuun.° (harvemmin niitä edes näkee kirjoitetun mihinkään al-artikkelin yhteyteen.)

Vaikka sana alkaisikin aurinkokirjaimella, niin ei sitä aina jokainen kirjoittaja latinalaisin kirjaimin transkriboidessaan huomioi, vaan kirjoitetaan vain pelkästään al- esim. al-naar, al-rajul, al-dam, jne., vaikka puhekielessä kuuluu selvästi: an-naar, aR-Rajul, ad-dam, jne. Pyrin itse aina huomioimaan assimilaation.

Huomaa, että r kaksinkertaistuu muuttuu voimakkaaksi R-konsonantiksi, vaikka sille ilmiölle ei olekaan mitään erillistä kirjoitusmerkkiä.

اطباق iTbaaq Velaariset konsonantit:

Tähän ryhmään kuuluvat konsonantit ovat: kh, S, dh, T, Z, q (Q) ja gh(grh). Ne ovat kaikki velarisoituneita eli emfaattisia. Ne äännetään pyöristämällä huulia ja kohottamalla kielen takaosaa kitapurjetta kohti, samalla kun äännetään velarisoituneen konsonantin tavallinen vastine. Niiden yhteydessä myös vokaalit muuttuvat ”tummemmiksi”, ”takaisemmiksi”.

Huolimattomassa / tottumattomassa puheessa voi velaraisuus jäädä vähäiseksi. Mutta pyrimme ääntämään ne voimakkaasti ja selvästi. Eräissä lähteissä ne ovat kirjoitettu kaksinkertaisina, esim. ”ssaffar”, mutta kirjoitan sen mieluummin isolla kirjaimella ”Saffar”, jolloin ei tule geminaatan harhaa! Samalla se muistuttaa äänen voimakkuudesta!

حرف ساكن Harf saakin konsonantti,

b (BEH), باء baa*

(suluissa on ”länsimaisten fonttien” nimet, mutta arabialaisten kirjaimien nimet ovat ilman sulkua!)

ب ب ب Huomaa ! yksi piste alla! Kirjoitetaan lyhyen vokaalin kera:

ب ba, بُ bu, ب bi. esim. بن bin poika, بنت bint tytär. بنك bank pankki. Sekä alifin kanssa: باب baab ovi.

t (TEH), تاء taa*,

ت ت ت Samanlainen t- äänne kuin suomenkielessäkin! Huomaa kaksi pistettä päällä!

Esim. تمر tamr kuivatut taatelit(kol). تاج taaj otsaripa.

أتكلم atatakallam puhun.

لا أتكلم laa atakallam en puhu.

th (TEH), ثاء thaa*

ث ث ث Huomaa kolme pistettä päällä! Soinniton hammasrako äänne, joka äännetään kuten th englanninkielen sanassa think. Esim.

ث ثم thumma sitten. ثلاثة thalaatha kolme.

ث ثالث thaalith 'ashar kolmetoista, (murteissa ث äännetään joko t tai s.)

ث ثوب thaub vaate. فستان thaub; fustaan vaate (naisen) leninki.

(Huomaa puolipiste ' sitä käytetään modernissa kirjoituksessa. Sillä ilmaistaan että virke ei lopu täydellisesti, kuten pisteen jälkeen, vaan virkkeen eri osat selittävät tai täydentävät toisiaan. Puolipistettä käytetään myös luetteloiden eri osien välillä.)

j (JEEM), جيم jiim,

ج ج ج Huomaa yksi piste alla! Se on soinnillinen postalveolaarinen afrigaatta, mutta sen ääntämisessä on suuria eroja eri alueiden välillä! Egyptissä se äännetään kovasävyisenä g ääntenä, kun taas osassa Syyriaa se äännetään j / g / z, mutta Saudi Arabiassa ja monella muullakin alueella se äännetään kuten j englanninkielen sanassa John (dzohn), tai kuten kaupunkinimi Jedda äännetään dzidda, Hajj äännetään Hadzz (tarkoittaen pyhiinvaellusta.) Kuitenkin ulkomaiset sanat joissa on g, kirjoitetaan ج:lla esim. جولف golf (peli).

H, (HAH), هاء Haa*

ح ح ح ح Pisteetön!! Soinniton faryngaalinen frikatiivi, eli voimakas suuontelon takaosassa ääntyvä H äänne. Esim. حربُ Harb sota.

حَدِيدُ سِلْكُ Hadiid silk rautalanka.

مَرَحَبَا marHaban. حارُ Haar kuuma.

حَلِيبُ Haliib maito, حَبِيبِي Habiibii rakkaani.

kh, (KHAH), خاء khaa*

خ خ خ خ Piste yläpuolella! Soinniton velaarinen frikatiivi, joka äännetään kuten saksankielen ach äänne. Esim. خَمْسَةُ khamssa viisi.

خَالَ khaal eno (äidin veli).

خَاتِمُ khaatim sormus, rengas.

d (DAL), دال daal

د د د د Pisteetön! Tavallinen d äänne. Esim. دُجَاْجُ dujaaj kanat
(koll.) دجاجة الحبش dajaaja al-Habash helmikana,
الدَّم ad-dam veri. هدية hadiyya lahja.

th (THAL), ذال thaal,

ذ ذ ذ ذ Yksi piste päällä! Soinnillinen hammasrako äänne, joka
äännetään kuten th- englanninkielen sanassa "this". Esim.

ذَاهِبُ thaahib menossa. ذَهَبُ thahab kulta.

ذَكَرَى thakarîi miespuolinen, maskuliininen,

r (REH), راء raa*,

ر ر ر ر Pisteetön! Normaali r äänne, joka kaksinkertaistuuessaan
muuttuu voimakkaaksi R äänneeksi! Esim. الرَّجُلُ aR-Rajul mies.

رَابِحُ raabiH voittaja, وَرْدُ ward ruusut (kol),

دَرْبُ darb tie, maantie, رَمْزُ ramz symboli.

عُمْرُ umur ikä. حار Haar kuuma. رادار raadaar tutka,

z, (ZAIN), زاء zaa*,

ز ز ز ز Piste yläpuolella! Soinnillinen alveolaarinen frikatiivi, joka
äännetään kuten saksankielen soinnillinen s äänne. Esim.

الزَّرَقُ az-zarg sininen. الزَّيْتُونُ az-zaituun oliivi. خبز khubz leipä.

s, (SEEN), سين siin

س س س س Pisteetön!" "Tavallinen" s äänne. Esim. سَاهِرُ saahir
herätä. سِجَارَة siijaara savuke. اِسْمِي ismii nimeni on مَعَ السَّلَام ma'as-
salaam näkemiin. اَمْسَ ams eilen. سَاتَان saataan satiini (tekstiili).

sh, (SHEEN), شين shiin,

ش ش ش ش Kolme pistettä päällä! Soinniton postalveolaarinen
frikatiivi, joka äännetään kuten sh sanassa "shakki".

Kielioppi Arabiankielestä.

Ensimmäinen osio sisältää fontit ja konsonantit, apusanat, partikkelit, aika- ja lukusanat, adjektiivit ja värit sekä substantiivit. Siinä ohessa opitaan kielioppi nominilauseiden osalta.

Sekä runsaasti hyödyllisiä sanoja ja sanontoja.

Kirjan toinen osio keskittyy verbeihin ja niiden kielioppiin arabialaisten grammatikkojen luokitusjärjestelmän mukaisesti peilattuna suomenkielen kieliopin mukaisiin rakenteisiin.

Kirja opettaa "matemaattisten" kaavojen ja taulukoiden avulla löytämään mistä tahansa sanasta sen juuren ja siihen kätkeytyvät kymmenet erilaiset merkitysvahteet kaikissa persoonissa, yksikössä ja monikossa. Erilaisissa aika- ja aspektimuodoissa.

